

Мраву́некъ *с. м.* муравейникъ; Цариградъ прилича на единъ голѣмъ пазаръ, или по-добре да кажа на единъ човѣчески мравунекъ. *К. III. 41.*

Мраву́нище *с. с.* муравейникъ: Зима-та ще бже рано, ако у Гувіа мравкы-ты подвигать мравунища-та си по-высоко отъ колко-то другъ пътъ. *Л. Д. 1869 р. 39.*

Мразъ *с. м.* морозъ. *ср. чл.* **Мразѣтъ** *мн. ч.* **Мразове** морозы: Ветаръ ми веить, гора сѣ лентъ, Гора сѣ лентъ, мома ми цвилить „Офѣ деле, брате, ми студить!“ „Бла ми сестро при мене!“ Си пойде при брата, Како зима при мраза. *М. 495.* Дѣтца-та настигватъ само кога, послѣ дълго сѣдѣніе у горящъ задушенъ соба, излѣзатъ вниъ на мраза. *Л. Д. 1869 р. 102.* Най-голѣмы-ты мразове. *ib. р. 98.*

Мразѣж *м. дл.* ненавижу: Гдѣ-то тя мразятъ не ходи; гдѣ-то тя обычатъ не чести. *Ч. 141.* „Не ходи, синко, не ходи. Баща ти, синко, най-мрази, Най-мрази, синко, сейменинъ, Че на пехелно мерише.—На тугунъ, синко, на барутъ“. *З. 239.* Тя го мрази много и не ще да го види, пакъ той несмѣтникъ мыслить да я повлече. *Зж. 176.* Той мрази злато-то, а обыча остро желѣзо. *Р. 163.* У насъ всици-тѣ земледельци мразятъ желви-тѣ. *Л. Д. 1876 р. 58.* И священство и народъ го мразѣжъ. (*Духовенство и народъ возненавидѣли его*). *Р. 140.* Безъ вась азъ быхъ былъ мразень (*je serais hai*) и достоинъ за туй (*et digne de l'être*). *Т. 283.*

Мракъ *с. м.* темнота, мракъ: Слнце те зайде во ливаге-то, Мракъ те замрачи долу потъ село. *М. 653.* Слнце зайде, мракъ по поле падна. *В. 326.* Това тържество слѣдува до мракъ, кѣту започни отъ подиръ обѣда. *Пк. 110.* Между туй Одисеевътъ сынъ съ мечъ на рака, слѣзва въ ужаснитѣ мракове (*s'enfonce dans ces ténèbres horribles*). *Т. 293.*

Мраморенъ *пр.* мраморный: Егиди вие до два ангела! Душа дайте на мраморна плоча. Да ми сѣ сторить машконо дете. *М. 67.*

Мраморлія *пр.* мраморный: Вити порти му сѣ челяко и А дивредзи му сѣ мраморлія. *М. 121.*

Мраморъ *с. м.* мраморъ: „Егиди Яно, сирота Яно! А що сѣ буфташъ, а що сѣ талчишъ, — на мраморъ плоча?“. *М. 67.*

Мрасотія *с. ж.* смотри мръсотня: (Жена)—да приема дѣятелно участіе въ мрасотій-тѣ на деньтъ (*въ злобѣ дня*). *Л. Д. 1871 р. 188.*

Мрачкавъ *пр.* пасмурный, темный: Слѣдъ малко той съзира една слаба и мрачкава свѣтлина (*une faible et sombre lueur*). *Т. 293.* Сичкытѣ предмети са показватъ мрачкавы и разиѣсены (*sombres et en confusion*), сутринъ, при първото бѣлване на зората. *Т. 385.* День-атъ бѣше мрачкавъ. (*День былъ пасмурный*). *Р. 73.*

Мрачова *с. ж.* тоже что мракъ: Дотрупа ни ся това примѣзъ.